

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางในการจัดการฟาร์มไก่เนื้อในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้คือ

1. เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางในการจัดการฟาร์มไก่เนื้อในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับของปัญหาในการจัดการฟาร์มไก่เนื้อของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อ 2 ประเภท คือ ประกันราคา กับ รับจ้างเลี้ยง

3. เพื่อเปรียบเทียบระดับของปัญหาในการจัดการฟาร์มไก่เนื้อของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อตามขนาดฟาร์ม ได้แก่ฟาร์มขนาดใหญ่ ฟาร์มขนาดกลาง ฟาร์มขนาดเล็ก

ประชากรในการวิจัยคือ เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อที่เป็นเจ้าของกิจการฟาร์มไก่เนื้อในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์จำนวน 83 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ข้อมูลที่รวบรวมได้นำมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้เลี้ยงไก่เนื้อในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ดังนี้

รูปแบบการเลี้ยงไก่เนื้อ ส่วนใหญ่เป็นการเลี้ยงประเภทประกันราคา จำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.41 ส่วนการเลี้ยงประเภทรับจ้างเลี้ยง จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.59

ขนาดของฟาร์ม ส่วนใหญ่เป็นฟาร์มขนาดเล็ก จำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 64.81 รองลงมา ได้แก่ ฟาร์มขนาดกลาง จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.93 และขนาดใหญ่ จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.26

เพศ ส่วนใหญ่เป็นชาย จำนวน 42 ราย คิดเป็นร้อยละ 77.78 ส่วนเพศหญิง จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.22

ระดับการศึกษา ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.44 รองลงมา ได้แก่ มัธยมศึกษา จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.48 ปริญญาตรี จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.52 ระดับอาชีวศึกษา จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.70 และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.85 ตามลำดับ

อายุ ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.74 รองลงมา ได้แก่ 41 - 50 ปี จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.63 อายุ 21 - 30 ปี จำนวน 10 ราย

คิดเป็นร้อยละ 18.52 อายุสูงกว่า 50 ปี จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.26 และอายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.85 ตามลำดับ

ที่อยู่ ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในอำเภอสามร้อยยอด จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.63 รองลงมา ได้แก่ อำเภอทับสะแก จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.37 อำเภอปราณบุรี จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.07 อำเภอเมือง จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.11 อำเภอบางสะพาน จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.26 อำเภอหัวหิน จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.70 และอำเภอกุยบุรี จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.85 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ปัญหาและแนวทางในการจัดการฟาร์มไก่เนื้อของเกษตรกรในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

พบว่า เกษตรกรในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีปัญหาในการจัดการฟาร์มไก่เนื้อ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.39 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.60) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัญหาการจัดการฟาร์มไก่เนื้อที่เกษตรกรในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์พบมากที่สุดคือ ปัญหาด้านสาเหตุจากสภาวะทางเศรษฐกิจ ตัวแปรทางสังคม จิตวิทยาและการระบอบการปกครองของโรคไข้หวัด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.79) รองลงมา ได้แก่ ปัญหาด้านต้นทุนการผลิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.75 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.92)

1. ปัญหาการจัดการฟาร์มไก่เนื้อด้านต้นทุนการผลิต

พบว่า เกษตรกรในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีปัญหาในการจัดการฟาร์มไก่เนื้อ ด้านต้นทุนการผลิต โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.75 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.92) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เกษตรกรในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีปัญหาในการจัดการฟาร์มไก่เนื้อ โดยปัญหาที่พบมากที่สุดจำนวน 3 อันดับ ได้แก่ ปัญหาวัสดุรองพื้น เช่น แกลบ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.27) ปัญหาค่าไฟฟ้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.42) และปัญหาราคาน้ำมันเชื้อเพลิง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.39)

2. ปัญหาการจัดการฟาร์มไก่เนื้อด้านความรู้ในการจัดการฟาร์ม และการเลี้ยงไก่เนื้อ

พบว่า เกษตรกรในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีปัญหาในการจัดการฟาร์มไก่เนื้อ ด้านความรู้ในการจัดการฟาร์มและการเลี้ยงไก่เนื้อ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.93 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.81) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เกษตรกรในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีปัญหาในการจัดการฟาร์มไก่เนื้อ โดยปัญหาที่พบมากที่สุดจำนวน 3 อันดับ ได้แก่ ปัญหาการวินิจฉัยโรคที่เกิดกับไก่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.89 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.34) ปัญหาการกกลูกไก่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.11 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.14) และปัญหาเกี่ยวกับจำนวนพัคลมที่ใช้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.02 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.27) ตามลำดับ

3. ปัญหาการจัดการฟาร์มไก่เนื้อด้านโรคที่พบในไก่เนื้อในช่วงปี 2547 - 2548

พบว่า เกษตรกรในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีปัญหาในการจัดการฟาร์มไก่เนื้อ ด้านโรคที่พบในไก่เนื้อในช่วงปี 2547 - 2548 โดยรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.78 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เกษตรกรในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีปัญหาในการจัดการฟาร์มไก่เนื้อ อยู่ในระดับน้อย โดยพบปัญหามากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ปัญหาโรคท้องมาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.46 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.09) โรคหวัดหน้าวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.43 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.04) และโรคหลอดลมอักเสบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.39 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.05) ตามลำดับ

4. สาเหตุที่ทำให้ไก่ป่วยหรือติดโรคนง่าย

พบว่า เกษตรกรในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีปัญหาในการจัดการฟาร์มไก่เนื้อ ด้านสาเหตุที่ทำให้ไก่ป่วยหรือติดโรคนง่าย โดยรวมอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.26 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.91) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เกษตรกรในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีปัญหาในการจัดการฟาร์มไก่เนื้อ อยู่ในระดับปานกลาง โดยพบปัญหามากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ปัญหาการรกกูกไก่ไม่เหมาะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.68 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.28) ปัญหาความชื้นในเล้าสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.66 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.27) และปัญหาด้านลูกไก่คุณภาพไม่ดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.10) ตามลำดับ

5. สาเหตุจากสภาวะทางเศรษฐกิจ ตัวแปรทางสังคม จิตวิทยา และการระบาดของโรคไข้หวัดนก

พบว่า เกษตรกรในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีปัญหาในการจัดการฟาร์มไก่เนื้อ ด้านสาเหตุจากสภาวะทางเศรษฐกิจตัวแปรทางสังคม จิตวิทยาและการระบาดของโรคไข้หวัดนก โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.79) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เกษตรกรในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีปัญหาในการจัดการฟาร์มไก่เนื้อ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยพบปัญหามากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ปัญหาด้านผลกระทบจากความหวาดกลัวโรคไข้หวัดนกของผู้บริโภคเนื้อไก่ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.06) ปัญหาด้านผลกระทบด้านเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.97) และปัญหาด้านความมั่นคงทางด้านอาชีพในฐานะเป็นเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.34) ตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ขนาดของฟาร์มไก่เนื้อต่างกันมีปัญหาในการจัดการฟาร์มแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว จำแนกตามขนาดฟาร์มโดยรวม พบว่า เกษตรกรที่มีฟาร์มขนาดเล็กมีปัญหาแตกต่างจากเกษตรกรที่มีฟาร์ม

ขนาดใหญ่ และเกษตรกรที่มีฟาร์มขนาดกลางมีปัญหาแตกต่างจากเกษตรกรที่มีฟาร์มขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกัน 2 ด้านคือ ในด้านต้นทุนการผลิต เกษตรกรที่มีฟาร์มขนาดเล็ก มีปัญหาแตกต่างจากเกษตรกรที่มีฟาร์มขนาดกลางและฟาร์มขนาดใหญ่ และในด้านสาเหตุจากสภาวะทางเศรษฐกิจ ตัวแปรทางสังคม จิตวิทยาและการระบาดของโรคไข้หวัดนก พบว่า เกษตรกรที่มีฟาร์มขนาดเล็กมีปัญหาแตกต่างจากเกษตรกรที่มีฟาร์มขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ พบว่ามีระดับปัญหาไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2 ประเภทของฟาร์มไก่เนื้อต่างกันมีปัญหาในการจัดการฟาร์มแตกต่างกัน

พบว่า ด้านที่มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ด้านต้นทุนการผลิต ด้านความรู้ในการจัดการฟาร์มและเลี้ยงไก่ และด้านโรคที่พบในไก่เนื้อในช่วงปี 2547 - 2548 ส่วนด้านที่มีปัญหาไม่แตกต่างกัน คือ สาเหตุที่ทำให้ไก่ป่วยหรือติดโรคได้ง่าย และสาเหตุจากสภาวะทางเศรษฐกิจ ตัวแปรทางสังคม จิตวิทยาและการระบาดของโรคไข้หวัด

อภิปรายผล

จากการศึกษาถึงปัญหาและแนวทางในการจัดการฟาร์มไก่เนื้อในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สามารถอภิปรายผลการวิจัยดังนี้

1. ด้านต้นทุนการผลิต

เมื่อพิจารณาถึงปัญหาทางด้านต้นทุนการผลิตโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของทางด้านต้นทุนการผลิตพบว่า ปัญหาด้านวัสดุรองพื้น เช่น แกลบ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก สาเหตุที่แกลบเป็นปัญหาทางด้านต้นทุนการผลิตมากที่สุดก็เพราะว่ามีการนำแกลบไปทำเป็นเชื้อเพลิงมากขึ้น เช่น โรงเผาอิฐ โรงงานเส้นไหม โรงไฟฟ้า โรงสีข้าว และบวกกับโรงสีข้าวในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ส่วนใหญ่เป็นโรงสีข้าวขนาดเล็ก ปริมาณแกลบที่ได้ในแต่ละวันไม่เพียงพอต่อความต้องการ จึงทำให้ฟาร์มเลี้ยงไก่มีปัญหาเรื่องแกลบกันมาก ฟาร์มที่มีขนาดใหญ่ที่ต้องใช้แกลบจำนวนมากต้องสั่งแกลบมาจากที่อื่น เช่น จากจังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดนครปฐม และจังหวัดสงขลา เป็นต้น ทำให้ต้นทุนด้านวัสดุรองพื้นเพิ่มขึ้นจากปกติเนื่องจากราคาน้ำมันสูงขึ้น ทำให้ค่าขนส่งเพิ่มขึ้นจากเดิมมาก

เมื่อจำแนกตามขนาดฟาร์ม พบว่า มีปัญหาแตกต่างกัน โดยฟาร์มขนาดเล็กมีปัญหา น้อยกว่าฟาร์มขนาดกลาง และฟาร์มขนาดใหญ่ในทุกด้านตามลำดับ สาเหตุเพราะว่าฟาร์มที่มีขนาดเล็กโดยส่วนใหญ่จะใช้แรงงานในครอบครัวเลี้ยง ดูแลเอง และดูแลได้ทั่วถึงมากกว่าฟาร์มขนาดใหญ่ จึงทำให้เกิดปัญหาน้อยและยังช่วยลดต้นทุนด้านค่าจ้างแรงงานลงอีก

เมื่อจำแนกตามประเภทของฟาร์ม โดยรวมพบว่า มีปัญหาแตกต่างกัน โดยที่ฟาร์มประเภทรับจ้างเลี้ยงมีปัญหาน้อยกว่าฟาร์มประเภทประกันราคา เพราะว่าฟาร์มประเภทประกันราคาต้องลงทุนเองหมดทุกอย่าง ทั้งโรงเรือน ค่าลูกไก่ ค่าอาหาร ค่ายาเวชภัณฑ์ต่างๆ ส่วนฟาร์มประเภทรับจ้างเลี้ยงลงทุนเฉพาะโรงเรือนและอุปกรณ์การเลี้ยง จึงทำให้มีความเสี่ยงมากกว่าประเภทรับจ้างเลี้ยง

2. ปัญหาด้านความรู้การจัดการฟาร์มและการเลี้ยงไก่เนื้อ

จำแนกตามขนาดฟาร์มโดยรวม พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันของปัญหา แต่พบปัญหาเกี่ยวกับการวินิจฉัยโรคเป็นอันดับหนึ่งซึ่งเป็นปัญหาสำคัญ ระดับประเทศโดยเฉพาะใช้วัตถุดิบที่ผู้เลี้ยงไก่ควรได้รับการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการวินิจฉัยโรคที่เกี่ยวกับไก่ เพื่อควบคุมการระบาดของโรคในไก่

จำแนกตามประเภทฟาร์มโดยรวม พบว่า มีความแตกต่างกันคือ ฟาร์มประเภทรับจ้างเลี้ยงมีปัญหาด้านความรู้การจัดการฟาร์มและการเลี้ยงไก่เนื้อน้อยกว่าฟาร์มประเภทประกันราคา เพราะว่าฟาร์มประเภทรับจ้างเลี้ยงในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์โดยส่วนใหญ่เป็นฟาร์มขนาดเล็กสามารถจัดการฟาร์มได้ง่าย และมีสัตวบาลหรือนักวิชาการของบริษัทผู้ว่าจ้างเลี้ยงมาดูแลให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิดจึงทำให้มีปัญหาทางด้านความรู้ในการจัดการและการเลี้ยงไก่เนื้อน้อยกว่าฟาร์มประเภทประกันราคา

3. ปัญหาด้านโรคที่พบในไก่เนื้อในช่วงปี พ.ศ. 2547 – 2548

จำแนกตามขนาดฟาร์มโดยรวม พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันของปัญหา แต่พบปัญหาโรคท้องมานในไก่เป็นอันดับหนึ่ง เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ควรเน้นการจัดการด้านการกกลูกไก่เป็นพิเศษควรให้ความร้อนในการกกอย่างเหมาะสม

จำแนกตามประเภทฟาร์มโดยรวม พบว่า มีความแตกต่างกัน โดยฟาร์มประเภทรับจ้างเลี้ยงมีปัญหาน้อยกว่าฟาร์มประเภทประกันราคา เพราะว่าฟาร์มประเภทรับจ้างเลี้ยงส่วนใหญ่เป็นฟาร์มขนาดเล็ก ใช้แรงงานในครอบครัวเป็นผู้เลี้ยงและดูแลเองประกอบกับมีนักวิชาการของบริษัทผู้ว่าจ้างเลี้ยงมาดูแลอย่างใกล้ชิดจึงทำให้เกิดปัญหาด้านโรคน้อยกว่าฟาร์มประเภทประกันราคา

4. สาเหตุที่ทำให้ไก่ป่วยหรือติดโรคได้ง่าย

จำแนกตามขนาดฟาร์มโดยรวม พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันและ

จำแนกตามประเภทฟาร์มโดยรวม พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งสาเหตุที่ทำให้ไก่ป่วยหรือติดโรคได้ง่าย 3 อันดับแรกคือ การกกลูกไก่ไม่เหมาะสม ความชื้นในเล้าสูง และลูกไก่คุณภาพไม่ดี แนวทางแก้ไขคือ

1. การกกลูกไก่ไม่เหมาะสมกับจำนวนลูกไก่และอุณหภูมิที่ใช้ แนวทางการจัดการคือ

1.1 ควรใช้พื้นที่ในการกกลูกไก่จำนวน 50 ตัวต่อตารางเมตร ในช่วงอายุ 3 วันแรก และในช่วงอายุลูกไก่ที่ 4 - 7 วัน ให้ใช้พื้นที่ในการกกลูกไก่จำนวน 25 - 30 ตัวต่อตาราง

เมตร และในช่วงอายุลูกไก่ที่ 8 - 11 วัน ให้ใช้พื้นที่ในการกกลูกไก่จำนวน 15 - 20 ตัวต่อตารางเมตร และอายุที่ 12 วันขึ้นไปให้ปล่อยเต็มเล้า

1.2 เครื่องกกแขวนสูงจากพื้น 90 - 100 เซนติเมตร

1.3 อุณหภูมิที่ใช้ในการกกลูกไกดังนี้

อุณหภูมิที่แนะนำในการกกลูกไก่เนื้อ

อายุ (วัน)	อุณหภูมิการกก (C)
1 - 4	36 - 35
5 - 8	34 - 33
9 - 12	32 - 31
13 - 18	30 - 29

ที่มา : บริษัทเบทาโกร อโกรกรุ๊ป จำกัด (มหาชน)

2. ความชื้นภายในเล้าสูง แนวทางการจัดการดังนี้

2.1 เมื่อมีความชื้นเล้าสูงควรเพิ่มพัดลมเป็นระยะ และหมั่นสังเกตแกลบรองพื้นว่าเปียกหรือไม่ถ้าพบว่าเปียกควรตักออกทันทีและนำแกลบใหม่มาเสริมแทน

2.2 เมื่อพบว่าแกลบที่รองพื้นในเล้าไก่เริ่มที่จะแน่นต้องเริ่มทำการเขี่ยแกลบทันที และต้องทำเป็นประจำทุกวันจนกว่าจะจับไก่อเพราะว่าไก่อจะเริ่มถ่ายของเสียมากขึ้นทำให้มีความชื้นเพิ่มขึ้น

3. ลูกไก่อคุณภาพไม่ดี แนวทางการจัดการคือ

3.1 ก่อนปล่อยลูกไก่อต้องตรวจสอบดูก่อนว่าลูกไก่อมีสภาพเป็นอย่างไร ถ้ามีตายมากหรือไม่ลุกขึ้นเดินเราต้องคัดแยกไว้แล้วให้หมอของบริษัทที่ลงลูกไก่ให้มาดู เพื่อขอเคลมลูกไก่อ

5. สาเหตุจากสภาวะทางเศรษฐกิจ ตัวแปรทางสังคม จิตวิทยาและการระบาดของโรคไข้หวัดนก

จำแนกตามขนาดฟาร์ม พบว่า ฟาร์มขนาดเล็กมีความแตกต่างจากฟาร์มขนาดใหญ่ ทั้งนี้เพราะว่าฟาร์มขนาดใหญ่ต้องใช้จ่ายเงินและแรงงานในการผลิตสูง เมื่อเกิดผลกระทบทางภาวะเศรษฐกิจหรือการระบาดของไข้หวัดนกฟาร์มขนาดใหญ่ย่อมจะประสบปัญหาหนักกว่าฟาร์มขนาดเล็กเช่น ขาดทุน แรงงานตกงานและส่งผลกระทบต่อสุขภาพจิตของเจ้าของกิจการ

จำแนกตามประเภทฟาร์ม พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน

จากบทสรุปที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าการทำฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อมีปัญหามากมาย บางปัญหาเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อสามารถแก้ไขได้ด้วยตัวเอง แต่บางปัญหาการแก้ไขต้องอาศัยการช่วยเหลือของบุคคล ภาครัฐ หรือองค์กรอื่นๆ ปัญหาเหล่านี้มีความรุนแรงแตกต่างกันหรือสร้างความกังวลใจ

ให้แก่ผู้เลี้ยงไก่ไม่เท่ากัน ดังนั้น เมื่อเกิดปัญหาขึ้นแล้วควรที่จะหาสาเหตุว่าเกิดจากอะไร เพื่อจะได้แก้ปัญหาให้ตรงกับจุดและจะได้ไม่เกิดขึ้นอีก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้
 - 1.1 เจ้าของกิจการฟาร์มไก่เนื้อสามารถนำผลการวิจัยมาศึกษาเพื่อนำมาปรับปรุงฟาร์มของตัวเองให้ดีขึ้น
 - 1.2 ผู้ที่สนใจที่จะทำฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อสามารถที่จะนำผลการวิจัยนี้ไปศึกษาถึงปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อนำปัญหาเหล่านี้มาประกอบการตัดสินใจทำฟาร์มไก่เนื้อ
 - 1.3 เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในการดูแลเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นกับเกษตรกร เพื่อที่จะหาทางช่วยเหลือหรือช่วยแก้ปัญหาให้เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อให้สามารถประกอบอาชีพต่อไปได้
2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป
 - 2.1 ควรทำการวิจัยในตัวแปรปัญหาการจัดการฟาร์มไก่เนื้อ โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพ
 - 2.2 ศึกษาถึงปัจจัยส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการจัดการฟาร์มไก่เนื้อ